

GODZINA SĄDU JEGO

Część I: Przegląd

Matematyka jest nauką ścisłą. W prorocत्वach *Księgi Daniela* i *Apokalipsy Jana* dotyczących sądu Duch Święty objawił prorokom konkretne matematyczne dowody, iż możemy i powinniśmy ufać Słowu Bożemu. W lekcji bieżącego tygodnia przyjrzymy się kilku z tych dowodów.

Dn 9 to jeden z najbardziej niezwykłych rozdziałów *Biblii*. Wyraźnie ukazuje czas rozpoczęcia misji Mesjasza, Jego śmierci na krzyżu oraz początku głoszenia ewangelii wśród pogan. Proroctwo to nie zostało podane w sposób pobieżny czy mglisty, ale precyzyjnie i wyraźnie. Pod wpływem wyrazistości i wagi tego proroctwa wielu sceptyków stało się poświęconymi wyznawcami Jezusa.

Dn 9 to odpowiedź Nieba na niezrozumienie przez Daniela niektórych elementów wizji z Dn 8: „Byłem jednak zaniepokojony widzeniem i nie rozumiałem go” (Dn 8,27). Wizja w Dn 8 jest wizją zapowiadającą zdominowanie Medo-Persji przez Grecję przedstawione w starciu barana z kozłem. Mały róg (papieski Rzym) wyrósł z jednej stron świata, na które podzieliło się imperium greckie, a następnie zdominował scenę polityczną i religijną. Z czasem potęga małego rogu usiłowała wypaczyć prawdę o Jezusie, tak iż według Dn 8,12 „prawda została powalona na ziemię”. Następnie Daniel usłyszał anioła pytającego: „Jak długo?” (Dn 8,13) - jak długo fałsz będzie triumfował? Jak długo zło będzie panować? Kiedy prawdzie zostanie oddane jej właściwe miejsce wśród ludu Bożego? Kiedy zapanuje sprawiedliwość i skończy się nikczemność? Odpowiedź jest zawarta w Dn 8,14: „Aż do wieczora i do poranku dni dwa tysiące trzysta, a będzie oczyszczona świątynia” (BJW).

Część II: Komentarz

Hebrajskie słowo przetłumaczone jako „oczyszczona” w Dn 8,14 to *nisdaq*. Słowo to jest różnie przekładane - „przywrócona”, „naprawiona”, „oczyszczona”, „usprawiedliwiona”, „uniewinniona”. Hebrajskie słowo *nisdaq* przypuszczalnie obejmuje wszystkie te znaczenia.

Wolne tłumaczenie Dn 8,13-14 mogłoby brzmieć następująco: „Kiedy świątynia zostanie przywrócona na jej właściwe miejsce, kiedy zostanie oczyszczona z grzechu, kiedy imię Boga zostanie oczyszczone z zarzutów, prawda wywyższona i wszystko zostanie naprawione?”. Anioł odpowiada: „Aż do wieczora i do poranku dni dwa tysiące trzysta, a będzie oczyszczona świątynia” (Dn 8,14 BJW). Pełna odpowiedź na to pytanie nie jest zawarta w Dn 8. Pod koniec rozdziału, kiedy anioł wyjaśnia wizję Danielowi, prorok traci przytomność (Dn 8,27). Mijają lata. Wreszcie w Dn 9 prorok modli się o zrozumienie, a anioł powraca, by wyłożyć mu nieobjaśnioną wcześniej część wizji (Dn 9,20). W Dn 9,24 anioł mówi: „Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono twojemu ludowi”.

Siedemdziesiąt tygodni w Dn 9 zostało „wyznaczone” z dłuższego okresu 2300 dni w Dn 8,14. Hebrajskie słowo przetłumaczone jako „wyznaczone” występuje tylko raz w *Starym Testamencie*, właśnie w Dn 9. Dosłownie można je przetłumaczyć jako „odcięto”. Rabini posługiwali się tym słowem mówiąc o odcięciu czy oddzieleniu czegoś - w tym przypadku krótszego okresu z większej całości. Chodzi tu właśnie o oddzielenie. W proroctwie tym wskazana została przyszłość narodu izraelskiego, świątyni i Jerozolimy. Siedemdziesiąt tygodni miało być czasem próby i przywrócenia Izraelowi pełni Bożej przychylności. W tym czasie miał przyjść Mesjasz, by „przywrócić wieczną sprawiedliwość” (Dn 9,24).

Możemy zadać pytanie: Jakie dowody mamy w samym tekście, że „siedemdziesiąt tygodni” należy rozumieć nie jako rzeczywistego tygodnie czyli 490 rzeczywistych dni? Hebrajskie wyrażenie przetłumaczone jako „tygodnie” oznacza także grupy dni i może być przetłumaczone jako „siedemdziesiąt siódemek”. Ponieważ przepowiedziane wydarzenia wyraźnie miały się rozegrać na przestrzeni wielu lat, a więc znacznie dłuższej niż 490 dosłownych dni, bo w ciągu kilku stuleci, okres ten należy rozumieć stosownie do zasady „dzień za rok” (Ez 4,6; Lb 14,34), według której proroczy „dzień” oznacza dosłowny rok.

Gerhard Pfandl z adwentystycznego Instytutu Badań Biblijnych w ciekawy sposób skomentował Lb 14,34: „Bóg celowo posłużył się zasadą »dzień za rok« jako środkiem dydaktycznym: »Według liczby dni, w ciągu których badaliście tę ziemię, a było ich czterdzieści, dzień licząc za rok, będziecie ponosić karę za wasze winy przez czterdzieści lat i doznacie mojej niechęci« (Lb 14,34). W ramach wizualnej przypowieści prorok Ezechiel miał leżeć przez 390 dni na lewym boku, a następnie przez 40 dni na prawym boku. »Wyznaczam ci po jednym dniu za każdy rok« (Ez 4,6). Jednakowoż Lb 14 i Ez 4 nie są tekstami apokaliptycznymi. Dlatego Bóg mówi wyraźnie, że jeden dzień symbolizuje jeden rok. W apokaliptycznych tekstach nie trzeba tego mówić, gdyż rozumie się to samo przez się jako podstawowa zasada” (Gerhard Pfandl, „Journal of the Adventist Theological Society”, t. 23, 1/2012, s. 9). Ta zasada ma zastosowanie w prorocत्वach *Księgi Daniela* i *Apokalipsy Jana* odnoszących się do czasu. Kiedy zastosujemy zasadę, iż proroczy dzień oznacza rzeczywisty rok, proroctwo staje się zrozumiałe. Wydarzenia historyczne perfekcyjnie pasują do wyznaczonej proroczej linii czasu.

Siedemdziesiąt tygodni w Dn 9,24-25 oznacza 490 rzeczywistych lat. Okres ten rozpoczyna się wraz z wydaniem dekretu o odbudowie Jerozolimy. Kiedy Babilon został pokonany przez Medów i Persów, nowi władcy wydali trzy kolejne dekryty pozwalające Judejczykom opuścić Babilonię i wrócić do Judy. Pierwsze dwa dekryty, wydane przez Cyrusa (Ezd 1,1-4) i Dariusza (Ezd 6,1-12), nie w pełni zezwalały na odbudowę Jerozolimy i świątyni oraz przywrócenie izraelskiego systemu sądowego. Ostatni z trzech dekretów, wydany przez

Artakserksesa w 457 roku p.n.e., nie tylko pozwalał Izraelitom wrócić do ojczyzny, ale także zapewniał środki na ten cel i przywracał Jerozolimie status ośrodka władzy cywilnej, sędowniczej i religijnej.

Prorocza linia czasu

Począwszy od 457 roku p.n.e. proroctwo prowadzi nas przez wieki w ramach 69 z 70 tygodni czyli 483 lata sięgającego do 27 roku n.e. Według proroctwa ten proroczy okres miał zostać zwieńczony rozpoczęciem misji Pomazańca-Księcia. „Pomazaniec” to inaczej „Namaszczony” czyli „Mesjasz”. W 27 roku n.e. (15 roku panowania cesarza Tyberiusza) Jezus Chrystus, Mesjasz, został ochrzczony czyli namaszczony do swej misji (Łk 3,1-3.15-16.21-22), właśnie tak jak zostało to przepowiedziane.

Mesjasz zabity w połowie tygodnia

Księga Daniela z wielowiekowym wyprzedzeniem wskazuje rok rozpoczęcia misji Chrystusa. Gabriel dalej objaśniał Danielowi wydarzenia związane z Chrystusem. Jak podkreśliśmy w lekcji bieżącego tygodnia, Mesjasz miał zostać „zabity” czyli ukrzyżowany w połowie ostatniego z siedemdziesięciu „tygodni”. Jezus został ukrzyżowany w 31 roku n.e., tak jak zostało to przepowiedziane w *Księdze Daniela*.

Zgodnie z wyjaśnieniem udzielonym Danielowi przez Gabriela, Boże przymierze z narodem izraelskim miało dobiec końca wraz z wypełnieniem siedemdziesięciu prorocznych tygodni czyli w 34 roku n.e. Od tej pory Boże przymierze zostało zaoferowane wszystkim - w tym oczywiście Izraelitom, ale także poganom (zob. Rz 1,16; Rz 2,6.10) - którzy przyjmują Jezusa jako swego Zbawiciela.

Rytuał świątynny był lekcją pogładową zapowiadającą ofiarę Jezusa i ukazującą plan zbawienia. Kiedy Jezus umarł na krzyżu, rytuał ten zachował swoje symboliczne znaczenie, ale stracił obowiązującą moc, gdyż wypełnił swój cel. Od tej pory grzesznicy nie potrzebowali już symbolicznych ofiar składanych w świątyni - mogli przyjść bezpośrednio do Jezusa i przyjąć Jego krew jako ofiarę za ich grzechy. Jezus jest Barankiem Bożym zabitym za nas w czasie precyzyjnie przepowiedzianym w *Biblii*.

Pozostała część 2300 lat

Jak pamiętasz, siedemdziesiąt „tygodni” to pierwsze 490 lat z 2300 lat w proroctwie *Księgi Daniela*. Ta część w szczególny sposób była poświęcona narodowi izraelskiemu jako ludowi Bożemu. Pozostała część 2300 lat sięga aż do czasów ostatecznych. Wydarzenia związane z pierwszą częścią proroctwa wypełniły się ze zdumiewającą dokładnością. Taka dokładność daje nam pewność, że wydarzenia związane z pozostałą częścią proroctwa także wypełnią się tak, jak zostały zapowiedziane.

Całe proroctwo zaczyna się od dekretu „o ponownej odbudowie Jeruzalemu” z 457 roku p.n.e. (Dn 9,25). Jeśli zaczniemy od 457 roku p.n.e. i policzymy 2300 lat (uwzględniając fakt, iż między 1 rokiem p.n.e. a 1 rokiem n.e. nie ma roku zerowego), dojdziemy do 1844 roku n.e. W tym roku rozpoczęło się oczyszczenie świątyni w niebie i dzieło sądu symbolicznie ukazane w rytuale Dnia Pojednania.

Część III: Zastosowanie

Zadaj uczestnikom studium następujące pytanie: Jakie znaczenie ma to, że żyjemy w czasie sądu i oczyszczenia świątyni czyli antytypicznym dniu pojednania?

Poproś uczestników studium, by zastanowili się nad trzema ważnymi prawdami zawartymi w lekcji bieżącego tygodnia:

1. *Biblii można ufać*. Jest ona wręcz matematycznie precyzyjna. Jest dokładna we wszystkich szczegółach. Wskazuje precyzyjnie ważne daty w dziejach, przekonując nawet sceptyków o swojej autentyczności. Proroctwo umacnia naszą ufność w wiarygodność Słowa Bożego.

2. Przesłanie o sędzie jest wezwaniem do poszukiwania głębszego, autentycznego poświęcenia dla Jezusa jako naszego Pana. W czasie końca wierni Boży będą badali swoje serca, prosząc Boga, by przebaczył im grzechy i oczyścił ich od wszelkich postaw i praktyk niezgodnych z Jego wolą. Będą prosić Boga, by okrył ich szatą sprawiedliwości Chrystusa (Iz 61,10).

3. Pilność przesłania o sędzie motywuje lud Boży do wydawania świadectwa z nową gorliwością wobec bliskich, przyjaciół, sąsiadów i współpracowników. Przesłanie o sędzie jest ostatnim przesłaniem Nieba do grzesznego świata - przesłaniem, które przygotowuje ludzkość na powtórne przyjście Jezusa.

Zakończ studium następującymi praktycznymi pytaniami, prosząc uczestników, by w ciągu nadchodzącego tygodnia osobiście zastanowili się nad odpowiedziami na te pytania:

1. Czy w pełni powierzyłem siebie Chrystusowi w tym trudnym okresie dziejów świata? Jeżeli nie, to co powstrzymuje mnie od tego?

2. Czy jestem pewny, że mam zbawienie w Jezusie? Dlaczego tak albo dlaczego nie? Dlaczego mogę pokładać ufność wyłącznie w Jego sprawiedliwości? Na czym to polega w praktyce? Czy moja nadzieja jest całkowicie i absolutnie oparta na Nim? Jeśli nie, co muszę uczynić, by nauczyć się ufać Mu bezgranicznie?